

COLLIN

Lees ook van Miranda Hillers:

Het geeft niet (Blingg #1)
Breek mijn hart niet (Blingg #2)
Vergis je niet (Blingg #3)
Niets is wat het lijkt (Blingg #4)
Kijk niet achterom (Blingg #5)

DEX (WWW #1)
KAI (WWW #2)
LIAM (WWW #3)

Miranda Hillers

COLLIN

Eerste druk, november 2018

Copyright ' 2018 MH Books

Auteur: Miranda Hillers

Redactie: Chinouk Thijssen

Omslagbeeld: AS Inc | Shutterstock.com

Omslagontwerp: Carmen van Mourik | X Ontwerp

ISBN 9789492792082

NUR 343

www.mirandahillers.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopien, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor mijn stoere vader Frank Hillers en mijn fantastische zoon
Fernand Brink. Zij hebben mij geïnspireerd door hun sportieve
ervaringen als keeper.

COLLIN

Er zijn van die momenten dat ik het huis waarin ik met mijn drie vrienden woon wil ontvluchten. Zeker nu Liam, net zoals Dex en Kai, ook een vriendin heeft. Ik heb er geen probleem mee dat ze een vaste relatie hebben en ik snap dat ze alle drie met een gelukkige blik in huis rondlopen, maar af en toe wordt het me te veel.

En nee, het is niet zo dat ik jaloers ben op mijn vrienden, die de liefde van hun leven hebben ontmoet. Stuk voor stuk zijn het leuke meiden. Het is gewoon anders dan voorheen.

Tot voor kort zaten er elk weekend andere vrouwen aan tafel met wie we het bed hadden gedeeld. Met z'n vieren leefden we er lekker op los. Dat is nu verleden tijd en ik voel me meer en meer overbodig. Een soort vijfde wiel aan de wagen.

Ik begrijp dat zij meer tijd met hun vriendinnen doorbrengen en ze vergeten mij zeker niet, ze betrekken mij er echt wel bij. Het is ook niet zo dat ze het aan me merken. Ik ben de rustigste van het stel, altijd al geweest, en ik weet niet of dat wat over mij of over mijn vrienden zegt.

Op dit moment is Liam druk in de weer om voor ons allemaal een maaltijd te bereiden. Zijn hand ligt om Charlizes middel en glijdt naar haar kont, waarin hij knijpt.

Heb je er zin in, Collin? Hij grijnst breed. De hele week heb ik het al van hem moeten horen. Je weet dat de meiden je helemaal gaan aan- en uitkleden, hè?

Zorg jij er maar voor dat het eten niet aanbrandt. Charlice draait het vuur lager.

We weten allemaal hoe Liam daarop gaat reageren. Hij is de keukenprins en niemand mag zich ermee bemoeien.

Eerst komt er een stortvloed van woorden uit zijn mond dat hij heus wel weet waarmee hij bezig is, dat hij kan multitasken en dat Charlize hem afleidt, maar dat hij dat helemaal niet erg vindt want uiteraard heeft hij alles onder controle. Daarna kust Liam haar wezenloos.

Kai grinnikt om Liams uitbundigheid en drukt zijn mond op de wang van Stella. Zijn geflikflooi valt in tegenstelling tot Liam wel mee. Waarschijnlijk omdat zij elkaar het langst kennen. Stella is een klein, maar pittig ding. Ze kan het niet laten om met haar handen in Kai's haar te zitten en dat is ergens logisch, ze is kapster van beroep. Haar lach werkt aanstekelijk als Kai haar polsen vastpakt en haar op zijn schoot trekt.

Kijk, dat bedoel ik nou. Waar moet mijn blik nou heen gaan?

Misschien is voor mij de tijd aangekomen om ook een vaste relatie te krijgen. Een vrouw te ontmoeten die bij me past en met wie ik meer dan alleen seks heb. Een leuke meid die 's avonds op de bank naast me zit of zoals nu, aan de eettafel.

Mila geniet van Dex stem die hij zachtjes en alleen voor haar laat klinken. Af en toe denk ik dat ze spontaan klaarkomt als hij de laatste woorden tegen haar lippen zingt. Door het lichtelijke gekreun van de blonde krijg ik vaak een stijve.

Ok, toegegeven: op zulke momenten ben ik een beetje jaloers en het feit dat ik alleen aan tafel zit begint me te ergeren. Ik sta op.

H, waar ga jij heen? Liam doet de kast open waar de borden in staan en zet ze op tafel. Het eten is zo goed als klaar. En ik weet dat jouw maag mijn eten zeer waardeert, dus als jij de tafel verder wil dekken, *handyman*?

Al zou je weg willen sneaken, de ladies kunnen niet wachten om met je te gaan winkelen, zegt Kai. Misschien ga ik ook wel mee.

Dan gaan we met z'n allen, stelt Liam voor. Hoe leuk is dat. Met z'n achten, eh sorry Collin, ik bedoel natuurlijk met zeven, we zijn met z'n zevenen.

Wrijf het er maar in.

Dex schudt zijn hoofd. Ik heb een oefensessie, *thank God*. Winkelen is niets voor mij.

Soms is het nodig, vindt Mila en zij kan het weten, want in dit huis is zij de onbetwiste kledingverslaafde. Als ik een zwart shirt voor je zie, neem ik er wel een voor je mee.

Dex schudt zijn hoofd. Blue Eyes, ik hoef niets.

Van mij neemt hij nooit wat aan, pruilt Mila. Dus Collin, we gaan samen iets voor mijn sexydexy uitzoeken. Sorry schat. Mila glimlacht naar Dex, die gromt dat het geldverspilling is.

Stella verdeelt de borden, Charlize pakt bestek uit de la en ik verzorg het drinken en hoop n ding. Dat handen boven tafel blijven en monden alleen met eten worden gevoed.

Megan

Hier nog in, mam? Zonder haar antwoord af te wachten trek ik mijn moeder de winkel in. Kijk! Wat een gave kleding. Het hele rek waar ik op afsteven zou ik het liefst in mijn eigen kledingkast hebben hangen.

Struinend door de winkel ga ik als een bezetene tekeer. Ik ben op zoek naar iets wat ik kan dragen naar de diploma-uitreiking van mijn broer. Mijn arm wordt steeds zwaarder, maar dat kan me niet schelen. Ze hebben hier veel te veel leuke kleding.

Deze is te gek. De met glitter bezaaide, op kniehoogte, felrood gekleurde jurk houd ik hoog om hem beter te bekijken. Ik ben niet zo van jurken en rokjes, maar deze kan ik niet laten liggen. Hij komt vast een keer te pas.

Wat vind je van deze? vraagt mijn moeder die ook niet weet waar ze moet kijken. Er is mooie kleding om ons heen te vinden.

Ze heeft een blouse in haar handen en die zou haar zo op het eerste gezicht inderdaad goed staan. Papa zou je levend verslinden. Al lachend om mijn eigen grapje grist ik nog een gebleekte jeans met gaten mee. Zullen we maar eens gaan passen? Anders ben ik bang dat mijn arm het niet meer houdt.

Mijn moeder knikt en vraagt aan een van de verkoopsters of het in deze winkel altijd zo druk is, er staat een rij voor de paskamers.

Met trots kan ik daarop met een ja antwoorden, mevrouw. Bling bling liep altijd al goed, maar sinds de verbouwing is het inderdaad nog drukker geworden. Met een grote glimlach schuift ze haar lange donkere haren over haar schouder. En nu we een herenlijn aan het assortiment hebben toegevoegd, weten de mannen ons ook te vinden.

Ik zag het. Maar nu ben ik hier voor mezelf, dus ik neem niets mee voor Tygo. Mijn vriend moet zelf maar gaan en niet alleen voor kleding. Ik wijs naar de vitrinekasten waar veel blinkende sieraden me laten kwijlen. Ik heb een hele mooie ring gezien.

De verkoopster glimlacht. Die ontwerpen we zelf. Voornamelijk mijn zus, Gwen.

Wauw, dat is helemaal uniek, zeg ik enthousiast.

De klanten die uit de paskamer komen, geven geen kledingstukken af. Ze kopen blijkbaar alles wat ze hebben gepast en lopen rechtstreeks naar de kassa.

Eindelijk kunnen we een hokje in duiken en het een staat nog beter dan het ander, en het eerste was al zo cool. Wat opvalt is dat de prijs niet belachelijk hoog is. Het is ook niet gratis, maar het valt mee en dat is precies goed voor mijn portemonnee.

Na een kwartier heb ik alles gepast en ligt het krukje vol met kleding. Zal ik alles kopen? Lang hoeft ik er niet over na te denken, af en toe moet je eens uit de band springen. Ik doe het gewoon. Er is vast nog plek in mijn kast en anders prop ik het er gewoon tussen. Het is veel te leuk om te laten hangen, of in dit geval te laten liggen.

Bij de kassa vind ik nog meer hebbedingetjes, zoals gekleurde drossen sokken en sjaaltjes, maar ik weet me in te houden.

Sorry hoor. Mijn moeder stoot me zachtjes aan. Tygo heeft totaal geen smaak. Hij kan beter hierheen gaan dan waar hij zijn kleding vandaan haalt.

Het interesseert hem geen moer, verdedig ik mijn vriend, al heeft ze gelijk. Hopelijk kan ik hem ervan overtuigen om met me mee te gaan, maar je weet hoe hij is.

De meeste mannen vinden shoppen geen hobby, haakt de vrouw in die met ons afreken. Maar als ze ons nieuwste merk ReViVal, hebben gezien, zijn ze zo om. Ik spreek uit ervaring. Ze overhandigt me de kassabon. Zelfs mijn eigen man komt regelmatig onverwachts even binnenwippen.

Echt? Goh, wat leuk van hem dat hij dat doet, dat overkomt mij nou nooit.

Een winkel binnenlopen is makkelijker dan op een school langskomen en kennelijk heeft die man van haar een baan waarbij hij op ieder tijdstip zijn vrouw met een bezoekje kan verrassen.

Vijf volle tassen worden me met een vriendelijke glimlach overhandigd. Ik wens je er veel plezier mee, draag het als een Queen.

Ik bedank haar en als mijn moeder ook heeft betaald gaan we naar de uitgang. We passeren dames die al kwebbelend over de kleur van een herenoverhemd aan het discussieren zijn. En ik snap ze, het is moeilijk om een keus te maken. Bling heeft ook een leuke mannencollectie voor zover ik het kon beoordelen.

Over mannen gesproken Drie heren wachten netjes totdat mijn moeder en ik buiten zijn voordat ze zelf naar binnen gaan. Hoe beleefd.

Eentje valt me op. Hij is de langste en breedste van het stel. Als ik hem passeer vinden zijn bruine ogen even de mijne. Het vreemde gevoel dat ik helemaal in mijn tenen voel als hij me een kleine, beleefde glimlach geeft, negeer ik. Ik ben al een tijd gelukkig met Tygo, wat kan mij een andere kerel schelen?

Toch kan ik het niet laten en ik kijk over mijn schouder om de uitgelaten kerels te bespieden. Ze gaan naar het rek waar ook de vrouwen staan. Horen zij bij elkaar?

De man met de strakke kaaklijn neemt een roze overhemd uit handen van een van de dames en bekijkt de details. Degene die naast hem staat, slaat een arm om hem heen. Is dat zijn vriend?

Dat kan natuurlijk ook.

Kom je nog? Je hebt genoeg uitgegeven. Mijn moeder trekt mij nu mee. We hebben nog een afspraak bij de kapper, Meggie.

Mijn arm haak ik in de hare en door het gewicht van de glossy tassen weet ik n ding zeker: Blingg is mijn favoriete winkel geworden.

Mam? Zit mijn zonnebril in jouw handtas? Ik heb al in de mijne gekeken, maar daar zit hij niet in.

Mijn moeder kijkt in de hare en schudt haar hoofd. Dan zal hij nog in het pashokje liggen.

Ik zucht omdat ik eigenlijk helemaal geen zin heb om terug te gaan, maar ik zal wel moeten. De zonnebril heb ik van Tygo gekregen voor mijn verjaardag.

Weer terug bij Blingg loop ik gelijk naar de paskamers. Het hokje waarin ik kleding heb gepast is bezet, net zoals alle andere.

Hallo? Kloppen op het gordijn heeft geen zin. Sorry, mag ik even storen? Ik denk dat ik wat heb laten liggen.

Er is beweging achter het gordijn en ik zie twee paar schoenen, maar de zware stemmen laten de mijne als een fluistering klinken. Dan klinkt er gegriinnik, gemopper en wederom een lachend geluid.

Het is niet erg netjes om het gordijn open te rukken, dat zou ik zelf ook niet prettig vinden. Voorzichtig pak ik de paarse stof vast en wil ik mezelf weer aankondigen, echter doe ik iets heel anders. Ik gluur door de kier die ik heb gemaakt.

O, shit.

Alsof ik me heb gebrand, laat ik het gordijn los en ga met een rood hoofd naar mijn moeder die op rekken en schappen kijkt of daar mijn bril ligt.

Heb je hem gevonden?vraagt ze.

Eh, nee, i k loop even naar de kassa.

Jezus, wat was dat gnant om te zien. Die twee mannen konden niet van elkaar afblijven.

Wie doet zoiets in een winkel? Dan heb je wel lef, zeg.

Aan de verkoopster leg ik uit dat ik mijn zonnebril kwijt ben en ik vraag of hij wellicht bij de kassa is afgegeven. Dat is ook niet het geval.

Ik zal aan het overige personeel vragen of ze alle paskamers willen nakijken, biedt ze aan. Ik vind het vervelend voor je, maar als ik mijn klanten inschat, denk ik dat het wel goed komt. Dan trekt ze de la open, pakt ze een briefje en geef ik haar mijn nummer. Wel zo makkelijk als ik je naam weet, de mijne is Sophie.

Meggie, zeg ik. Bedankt, ik hoop snel wat van je te horen.

Bij de kapper kom ik een beetje bij van wat ik zojuist door mijn nieuwsgierige ogen zag. Twee mannen, van wie een met een blote bast, stonden in de paskamer dicht bij elkaar. Een roze overhemd werd aangetrokken, terwijl de andere man zijn riem losmaakte. Ze gingen zo in elkaar op dat ze niet eens merkten dat ik een glimp van ze opving.

En hij was het. De man met de strakke kaaklijn. Hij lachte naar zijn vriend die voor hem hurkte en zijn rits begon open te maken.

Het binnenpretje dat ik heb, laat me grinniken.

Sophie zei dat het met mijn zonnebril wel goed zou komen en ik denk dat die mannen nu ook goed zijn gekomen.

COLLIN

Mijn broer is een workaholic en dat komt mij goed uit. Door de lange uren die hij maakt is hij nooit thuis. Ik help hem zelfs met uitwerken van taxatierapporten, dat scheelt hem veel tijd en ik verdien daar ook weer aan.

Uit ervaring weet ik dat ik niet op een reactie hoeft te wachten, want die komt niet of nooit meteen, maar uit gewoonte app ik Levi om hem te laten weten wanneer ik in zijn woning ben. Uren later, als ik alweer thuis ben, ontvang ik sporadisch een duimpje of vraagt hij of ik er nog ben om een biertje te komen drinken, maar dan lig ik al op bed.

Ik: Ben ff met je cruiseschip weg

Gewapend met een koelbox en een handdoek loop ik via de tuin naar de steiger en stap in de boot. Het is een luxe-uitvoering waar met gemak acht personen in kunnen. Geen acht man met mijn postuur, dat gaat niet passen. Door flink te sporten heb ik een lijf die naar maatstaven breed wordt genoemd.

Nadat ik de touwen heb losgemaakt en de sleutel in het contact heb gestopt, vaar ik door de singels. Ik steek mijn hand op naar bewoners die in de tuin zitten als ze mij groeten. Ik ken geen mens hier, maar blijkbaar heb je een band met elkaar als je hier woont. Of misschien kennen ze Levi en denken ze dat ik hem ben. We hebben beide donker haar, maar daar houdt de vergelijking wel op.

Na enkele minuten kom ik op het meer. Ongedwongen kun je van het water dat al kabbelend tegen de boot ketst genieten of je kunt zelfs langs de kant relaxen, waar strandjes zijn gecreerd.

Op een gegeven moment zet ik de motor uit, haal een alcoholvrij biertje uit de koeltas en leun met een arm op de rand. Al dobberend geniet ik van het rustgevende gevoel en helemaal als de zon zijn warmte afgeeft. De wind die af en toe een zucht laat, schommelt het bootje lichtelijk heen en weer. Ik gun mezelf een uurtje op het water, vandaag heb ik genoeg gewerkt.

De studie Sportkunde heeft me veel geleerd en gaf mij de mogelijkheid om mijn afstudeerproject werkelijkheid te laten worden. Medestudent Ingmar had soortgelijke ideeën en we hebben na ons eindexamen de stap gezet om te gaan samenwerken.

We hebben Confirming opgericht en als startende onderneming mogen we niet klagen over belangstelling. We bieden diverse cursussen die we zelf ontwikkelen aan bedrijven, scholen, verenigingen, maar ook aan particulieren. Het gaat goed, het loopt lekker, cursussen worden geboekt en heel belangrijk: we hebben tevreden klanten.

Het combineren van sport, management en ondernemen past feilloos bij mij. Denken en doen. Het hebben van een luisterend oor, een oplossing zoeken voor een probleem, aanwijzingen geven en onder druk presteren, dat zijn een paar voorbeelden waarmee ik te maken krijg.

Mijn verbazing is groot als mijn broer de schuifpui opent en naar buiten komt als ik de boot naar de steiger manoeuvreer.

Ben je ziek? Ik gooi hem het touw toe dat hij opvangt en aan een van de haken vastmaakt. Moet je niet op of aan het werk zijn? Ik stap uit en geef hem een korte omhelzing.

Collin, mijn kleine broertje. Hij klopt me op mijn rug.

Klein? Jezus man, ik toren boven jou uit.

Omdat je meer schoppen onder je kont van pa hebt gekregen dan ik.

Dacht het niet.

Biertje? vraagt Levi als hij naar een van de tuinstoelen wijst. Over vijf minuten ben ik weer weg en ik wilde je wat vragen.

O? Ik ga zitten, benieuwd naar wat ik te horen krijg.

Lekker op het meer, of niet. Hij geeft me een blikje bier.

Fantastisch. Ik snap niet dat jij nooit vaart.

Dat doe ik heus wel, meestals nachts.

Midden in de nacht? Verbaasd neem ik hem op. Meen je dat?

Niemand, echt niemand zie je dan. Het is een unieke ervaring. Bovendien heb ik overdag en s avonds geen tijd. Dan is het zijn beurt om me onderzoekend aan te kijken. Waarom weet ik niet, maar dat zal ik zo wel te horen krijgen. Goed dat ik je hier tref, ik wilde het niet via een app vragen.

Gooi het eruit.

Je weet dat ik geen sociaal leven heb enne Nou, die vriendin van jou, die donkere.

Over wie heb je het? Ik weet niet wie hij bedoelt. Ik heb geen vriendin.

Ik zette jou toch een keer af toen we bij pa en ma hadden gegeten? Ze stond voor het raam en volgens mij glimlachte ze naar me.

Ik bedenk wanneer Levi me thuisbracht, dat komt zelden voor. Priscilla? Gausje? Ik weet al die namen niet van die meiden die bij ons thuis komen en gaan. Te veel om op te noemen.

Hij lacht en schudt daarbij zijn hoofd. Ik wil niet eens weten hoeveel meiden je hebt gehad. Ze is volgens mij de vriendin van Mila.

Dat kan maar n iemand zijn. Mijn lippen zijn niet droog en toch laat ik mijn tong erover glijden. Groene ogen en bijna zwarte haren? Dat is Josefiën.

Toen ik haar voor de eerste keer zag was ik gelijk van haar uiterlijk onder de indruk en de nodige interesse was gewekt. Samen

met Mila kwam ze op Kai's verjaardagsfeestje omdat Mila op zoek was naar Dex, maar ze verwarde hem toen met Kai.

Liam had zijn pijlen op blonde Mila gericht en ik palmde donkerharige Josefien in door met haar te dansen. Die avond bleef het daarbij, maar de tweede keer dat ze bij ons was heb ik het wel voor elkaar gekregen dat ze haar kleding voor me uittrok.

Ik floot op mijn vingers. *Come to me, baby!* riep ik. En ze kwam naar me toe.

Ik klom uit de jacuzzi, knielde voor haar neer, drukte een kus op haar hand en een voor een trok ik haar pumps uit. Vervolgens keek iedereen hoe ze zichzelf uitkleedde, maar Josefien was van mij. Ze spartelde toen ik haar optilde en meenam in de jacuzzi.

We hebben gezoend en ik denk dat er toen meer in had gezeten als ze Mila niet achternaging toen die kwaad het huis in liep en uiteindelijk ook wegging. Dex en Mila, dat ging toen nog niet zo lekker samen.

Ze viel me op toen je vrienden naar buiten stormden om naar mijn auto te komen kijken, onderbreekt Levi mijn gedachten aan Josefien.

Je bedoelt toen je voor de show extra gas gaf. De jongens kwamen nog net niet klaar, zeg ik met een grijns om die herinnering. Maar hoezo dan? Wat wil je van Fien?

Levi kucht een paar keer voordat hij verder spreekt. Ik heb iedere avond wel een etentje van de zaak, met klanten of de hoge piefen. Ze verwachten dat ik met een partner kom en ik heb al vele dames meegenomen, mijn kringetje wordt steeds kleiner. Misschien wil zij met me mee?

Heb je dan echt niemand die je leuk vindt?

Hij schudt zijn hoofd. Ik heb gewoonweg geen tijd om uit te gaan en vrouwen beter te leren kennen.

Jij en je werk. Gooi je driedelig pak uit, neem eens een dag vrij, opper ik en ik trek aan mijn shirt. Heb je überhaupt weleens